

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ПРИМАЉЕНО

21.11.2016.

ОПРЕДЕЉ

ОПРЕДЕЉ

ОПРЕДЕЉ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме, име једног
 родитеља и име Старчевић (Момир) Јелена
 Датум и место рођења 20.08.1978. године, Београд, општина Савски Венац.

01 2623

Основне студије

Универзитет Универзитет у Новом Саду
 Факултет Правни факултет
 Студијски програм Општи
 Звање Дипломирани правник
 Година уписа 1997/98
 Година завршетка 2002.
 Просечна оцена 8.63

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет Универзитет у Београду
 Факултет Правни факултет
 Студијски програм Јавно право – Управно право
 Звање Мастер правник
 Година уписа 2008
 Година завршетка 2009
 Просечна оцена 10.00
 Научна област Управно-правна област
 Наслов завршног рада «Управни поступци и управне контроле у високом образовању Републике Српске (Босна и Херцеговина)».

Докторске студије

Универзитет Универзитет у Нишу
 Факултет Правни факултет
 Студијски програм Докторске академске студије права
 Година уписа Јануар 2012.
 Остварен број ЕСПБ бодова 120
 Просечна оцена

НАСЛОВ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Наслов теме докторске дисертације „Решавање у управним стварима у високом образовању“
 Име и презиме ментора, звање Др Дејан Вучетић, доцент
 Број и датум добијања сагласности за тему докторске дисертације

ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Број страна 267
 Број поглавља 7
 Број слика (шема, графикона) 1 слика
 Број табела 11 табела
 Број прилога /

**ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА
који садрже резултате истраживања у оквиру докторске дисертације**

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	<p>J. Старчевић, „Лиценцирање високошколских установа као посебан управни поступак“, Правна ријеч – часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Републике Српке, Бања Лука, 2012, 529-545.</p> <p><i>У раду се анализира поступак лиценцирања тзв. почетне акредитације који спроводи Министарство просвете и културе Републике Српске тј. комисија за лиценцирање. Уведено је 2006. године у законодавство РС и представља један од инструмената у процесу правног и институционалног усаглашавања система високог образовања са принципима Болоњског процеса. Предмет лиценцирања је утврђивање да ли високошколска установа испуњава минималне прописане услове за обављање делатности високог образовања. Од његовог увођења до данас, у неколико наврата било је изложено изменама и допунама у циљу веће ефикасности овог поступка, постизања његовог циља, а то је заштита јавног интереса и осигурање квалитета у високом образовању.</i></p>	
2	<p>J. Старчевић, „Правна природа аката у поступку акредитације високошколских установа“, Правна ријеч – часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Републике Српске, Бања Лука, 2013. године, 509-520.</p> <p><i>Акредитација је управни поступак у којем надлежни орган управе утврђује да ли високошколска установа и њени студијски програми задовољавају домаће и међународне прописане стандарде квалитета. У поступку акредитације доноси се низ аката чија је природа, садржина и последице које производе битно различита (уверење о акредитацији, писмо очекивања, извештај комисије, препорука). Недовољно јасне одредбе важећих прописа о улози коју у поступку акредитације имају ови акти изазива различита тумачења о правној природи ових аката. Предмет овог истраживања односи се на карактеристике и специфичности ових аката како би се најпре дефинисала њихова природа, а потом и омогућило њихово боље позитивноправно уређивање.</i></p>	
3	<p>J. Старчевић, «Notions and Features of Administrative Act in Theory and Legislation of Republic of Srpska», Зборник радова «Public Law in Bosnia and Herzegovina: Trends and Challenges», European Public Law Organsation (EPLO) и Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Атина, 2015, 324-344.</p> <p><i>Предмет истраживања јесу схватања домаћих теоретичара о појму и садржини управног акта као централног елемента управног поступка. Пратећи немачку школу управног права и њихово схватање управног акта као појединачног, ауторитативног правног акта, домаћа теорија управног права је даље развијала појам управног акта кроз његово правно дејство, битна обележја (карактеристике), однос са актима управе те својства коначности, извршности и правоснажности. Значајан део теорије посвећен је разматрањима погрешних управних аката, њиховој дефиницији, правним последицама које изазивају и начинима уклањања из правног поретка. У раду се приказује разлика између схватања различитих теоретичара управног права о појму и обележјима управног акта, нарочито о његовом обележју ауторитативности.</i></p>	
4	<p>J. Старчевић, «Начело транспарентности у управном поступку», Годишњак Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву,</p> <p><i>Европски стандарди у раду управе најчешће се дефинишу као транспарентност, одговорност, ефикасност и економичност. Предмет истраживања у овом раду јесте начело транспарентности у управном поступку, његове манифестације, однос са другим начелима, ограничења овог начела и његова улога у успостављању концепта добре управе. Циљ истраживања је испитати да ли је и колико начело транспарентности присутно у управном поступку у Републици Српској и шта је потребно предузети да би се осигурала његова потпуна и конзистентна примјена, тј. да би управни поступак био у пуној мјери транспарентан. У раду се препоручује прописивање начела транспарентности у основном процесно-правном закону о управном поступку Републике Српске и успостава ефикасне електронске управе.</i></p>	
5	<p>J. Старчевић, «Ефикасност управног поступка као темељ модерне јавне управе»,</p>	

	Зборник радова „Однос права у региону и права Европске уније“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2016.	
	<i>Реформски процеси у правцу стварања модерне јавне управе засноване на темељима Европског концепта добре управе наметнули су потребу преиспитивања ефикасности управног поступка. Руководећи се закључком бројних истраживања која су показала да је домаћа јавна управа недовољно ефикасна, гломазна, нетранспарентна те да не ради у циљу привредног развоја ове земље, предмет истраживања у овом раду јесте да ли је и у којој мери начело ефикасности заступљено у управном поступку, да ли постоје механизми за мерење ефикасности, каква је улога начела ефикасности у процесу стварања европски оријентисане, модерне јавне управе и шта је потребно и неопходно учинити да би се управни поступак учинио ефикаснијим.</i>	
6	J. Старчевић, Оглашавање дипломе и додатка дипломи ништавим због плагијата, Зборник радова студената докторских студија Правног факултета Универзитета у Нишу, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2016.	
	<i>У раду се анализира посебан управни поступак оглашавања дипломе и додатка дипломи ништавим у случајевима када се утврди да завршни рад није резултат самосталног рада кандидата, односно да докторска дисертација није оригиналан научни, односно уметнички резултат рада кандидата. Приказане су специфичности плагијата у научноистраживачкој делатности и анализа садржаја и тока поступка. Указано је на недоречености и недостатке домаћих прописа и на могућа побољшања легислативе у правцу остваривања веће ефикасности овог поступка и постизање његовог крајњег циља, а то је заштита правног поретка и осигурање квалитета у образовању и науци.</i>	

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 3 рада, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ОДБРАНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат испуњава услове за оцену и одбрану докторске дисертације који су предвиђени Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета.

ДА

Кандидат Јелена Старчевић окончала је рад на изради докторске дисертације у складу са Законом и пратећом нормативом и тиме је испунила све законске услове за одбрану дисертације.

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кратак опис појединих делова дисертације (до 500 речи)

Рад се састоји од уводног дела и седам поглавља. У уводном делу представљени су предмет и циљ истраживања те методолошки оквир истраживања. У првој глави приказане су дефиниције управне делатности и управне ствари, управног поступка, те карактеристике и специфичности управних ствари у високом образовању. У другој глави учињен је историјски осврт на високо образовање у Србији; када су настале прве «високе» школе, каквог су типа биле, како су се током различитих историјских епоха трансформисале до облика у којем данас постоје, који су то надлежни органи постојали, какво је било њихово устројство. Побројани су најважнији закони и управни прописи и њихове најважније карактеристике. Трећа глава представља средиште теоријског дела истраживања и у њој је извршена анализа и систематизација управних ствари у високом образовању према важећим прописима, указано је на недостатке правне регулативе, размимоилажење између циља доношења прописа и оног што је постигнуто током њихове примене у пракси и представљени су њихови међусобни односи тј. корелација. У четвртој глави дат је упоредноправни преглед начина и облика решавања управних ствари у високом образовању у Републици Српској (Босна и Херцеговина), Великој Британији, Ирској и Немачкој, а у циљу приказа различитих позитивноправних решења у овој области те њихових међусобних сличности и разлика. Пета глава посвећена је студијама случаја те је анализиран по један случај акредитације високошколске установе, професионалног признавања, избора у звање наставника и поступања и приговору кандидата за упис на студије. Студије случаја које су одабране карактеристичне су по сложености и правним последицама које је произвело решавање надлежног органа. У шестој глави приказани су (статистички) резултати истраживања у управној ствари акредитације високошколских установа, признавања диплома, оглашавања дипломе ништавом као и ставови студената по питањима везаним за осигурање квалитета који показују степен (не)задовољства одређеним садржајима на високошколској установи. У седмој глави је наведена и сортирана литература.

ВРЕДНОВАЊЕ РЕЗУЛТАТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Ниво остваривања постављених циљева из пријаве докторске дисертације (до 200 речи)

Пројектом дисертације је циљ истраживања постављен на следећи начин: описати и објаснити управне ствари у високом образовању, анализирати њихове специфичности и карактеристике, те уочити и дефинисати недостатке у легислативи и пракси, потешкоће које се јављају приликом решавања и могући начини за превазилажење истих. Наведени циљ у потпуности је остварен. Извршена је детаљна анализа управних ствари у високом образовању, приказан је начин њиховог решавања, важећа легислатива, те је указано на пропусте и недостатке у правним нормама закона, статута, правилника и других општих аката. Такође, представљене су могућности за измене прописа у правцу конзистентнијег правног регулисања те у циљу избегавања негативних појава насталих као

Научни допринос овог истраживања произилази из чињенице да његов предмет тј. решавање управних ствари у високом образовању представља нову и недовољно истражену област управне делатности, а нарочито у последњих десетак година док истовремено њено процентуално учешће у овој области више није занемарљиво мало у односу на целокупан рад управе. Напротив, услед убрзаног развоја друштва, потребе за повезивањем са међународним токовима и стандардима те пораста броја високошколских установа којима је поверено вршење јавних овлашћења решавање у управним стварима у високом образовању данас представља изузетно активну, хетерогену и динамичну делатност управе чија ће детаљна анализа, класификација и дефинисање значајно допринети унапређењу науке управног права и нарочито управног процесног права.

Оцена самосталности научног рада кандидата (до 100 речи)

Докторска дисертација је у потпуности резултат самосталног рада кандидата, што се може видети из методолошког приступа, изношења личних запажања и ставова о спорним питањима и ситуацијама на које је кандидаткиња наилазила током истраживања као и сопствених закључака и препорука тј. могућих решења датих на крају истраживања.

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

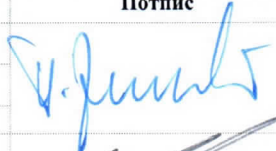
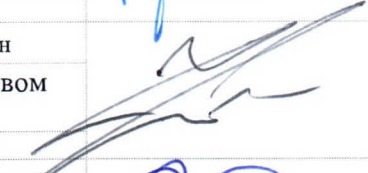

Комисија је мишљења да докторска дисертација кандидаткиње Јелене Старчевић, мастер правника, испуњава критеријуме и услове за одбрану на начин како су прописане Законом, Статутом Универзитета и Статутом Факултета. Комисија је утврдила да постоји усклађеност између пријаве пројекта дисертације и финалног текста дисертације, да се ради о оригиналном начину анализирања проблема истраживања, да је дисертација резултат самосталног рада кандидаткиње и да као таква представља несумњив научни допринос науци управног права.

У смислу наведеног, Комисија даје позитивну оцену дисертације под називом «Решавање управних ствари у високом образовању» и предлаже Научно-наставном већу Правног факултета Универзитета у Нишу да одобри јавну одбрану.

КОМИСИЈА

Број одлуке ННВ о именовану Комисије 8/18-01-007/16-024

Датум именованја Комисије 13.10.2016.

Р. бр.	Име и презиме, звање		Потпис
1.	Проф. др Предраг Димитријевић	председник	
	Право (Научна област)	Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	
2.	Проф. др Зоран Лончар	члан	
	Право (Научна област)	Правни факултет Универзитета у Новом Саду (Установа у којој је запослен)	
3.	Доц. др Дејан Вучетић	ментор, члан	
	Право (Научна област)	Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	

Датум и место:

.....